

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

47. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

27. LISTOPADU 2022

Z obsahu:

Příklad

sv. Ignáce z Loyoly
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 7. září 2022,
Řím, Svatopetrské
náměstí
- strana 2 -

Svatý František
Antonín Fasani
Libor Rösner
- strana 4 -

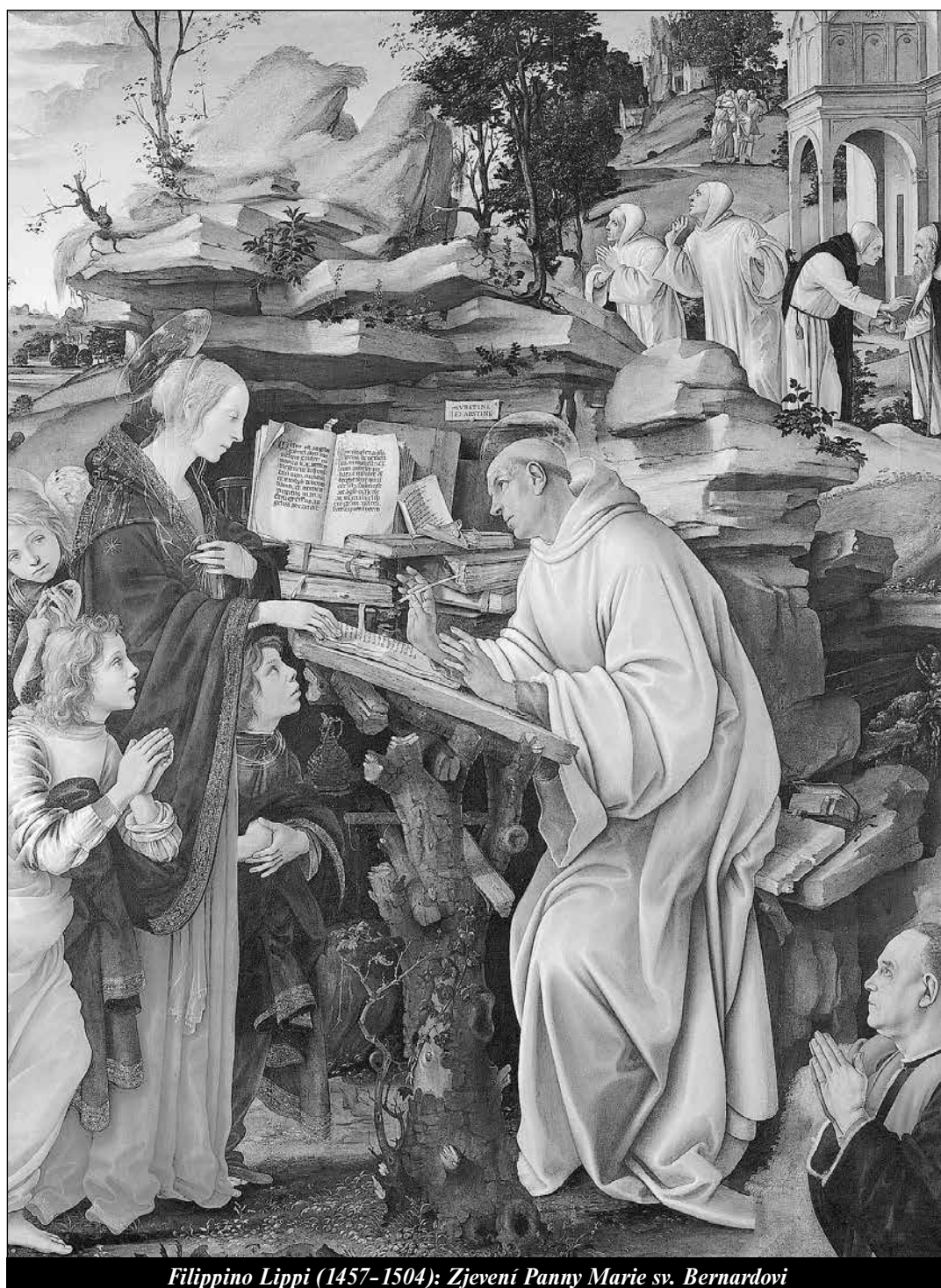
Plnit vůli Boží a žít
pravou chudobu
Z dopisů sv. Františka
Saleského sv. Janě
Františce de Chantal
- strana 6 -

Papež František
k Papežské koleji
Nepomucenum: Varujte se
duchovního zesvětštění
- strana 7 -

O příchodu našeho
Pána a jeho šesti
okolnostech (1)
Kázání sv. Bernarda
o adventu
- strana 8 -

Osvobozený od arogance
intelektualismu
- strana 10 -

Sýrie sužována hladem
- strana 11 -

Filippino Lippi (1457-1504): Zjevení Panny Marie sv. Bernardovi

Příklad sv. Ignáce z Loyoly

Katecheze papeže Františka při generální audienci 7. září 2022, Řím, Svatopetrské náměstí

Drazí bratři a sestry, dobré ráno! Pokračujeme v úvahách o rozlišování – v tomto období budeme každou středu mluvit o duchovním rozlišování – a k tomu nám může pomoci odkaz na konkrétní svědectví.

Jeden z nejpoučnějších příkladů nám nabízí svatý Ignác z Loyoly v rozhodující epizodě ze svého života. Ignác se doma zotavuje po zranění nohy v bitvě. Aby zahnal nudu, požádá o něco ke čtení. Mi-

loval rytířské příběhy, ale doma bohužel mají jen životopisy svatých. Poněkud neochotně se přizpůsobuje, ale v průběhu četby začíná objevovat jiný svět, svět, který si ho podmaňuje a který jako by konkuroval světu rytířů. Je fascinován postavami svatého Františka a svatého Dominika a cítí touhu je napodobit. Rytířský svět ho však nepřestává fascinovat. A tak v sobě pociťuje střídání myšlenek, rytířských a svatých, které se zdají být rovnocenné.

Ignác si však také začíná všimnout rozdílů. Ve své *Autobiografii* – říká to ve třetí osobě – píše: „Přemýšlení o věcech světa – tedy rytířských – mu působilo velké potěšení, ale když je z únavy opustil, cítil se prázdný a zklamán. Na druhou stranu jít do Jeruzaléma bosý, jíst jenom rostliny, praktikovat všechny askeze, o nichž věděl, že jsou obvyklé u svatých, to byly

Pokračování na str. 13

„Prachu a popeli, proč jsi pyšný?“ – Slova sv. Bernarda (str. 8-9) nám mohou velmi dobře posloužit jako motto letošního adventu, nebo aspoň jeho prvního týdne. Zamysleme se nad položenou otázkou hlouběji.

Jak víme z první knihy Bible, jsme jen prach a v prach se obrátíme (srov. Gn 3,19). To je realita Božího stvořitelského díla, jehož vrcholem je lidská bytost, která však logicky nemůže nikdy dosáhnout vznešenosti a dokonalosti svého Stvořitele. Stejně tak, na rozdíl od Stvořitele, není člověk nezávislou bytostí, která by existovala sama o sobě a podle jejíhož přání by šel chod dějin, a která by si žila podle své libovůle, aniž by k tomu potřebovala pomoc jiného člověka, natož milost Boží. A proto adventní čas nabízí opět příležitost zastavit se uprostřed dění světa a jít k podstatě lidského života a důstojnosti lidské osoby. Člověk je vrcholem Božího stvořitelského díla, je vyjádřením nekonečné Boží lásky, která touží se rozdávat – a to dokáže rozumová bytost, již člověk je, pochopit a Boží lásku přijmout a radovat se z ní. Žádnému jinému tvorů Bůh nedal schopnost užívání rozumu, žádný jiný tvor nemá duchovní rozměr své existence, umožňující mu rozlišovat mezi dobrem a zlem, a kromě člověka žádný tvor nemá svobodnou vůli, jež umožňuje rozhodování se pro dobro, či pro zlo. V tom spočívá pravá lidská důstojnost, kterou lze vystihnout také slovy „být obrazem Božím“ (srov. Gn 1,26). A přesto přese všechno zůstá-

Editorial

vá realitou onen prach a popel, který po smrti z lidského těla zůstane...

Tak proč být pyšný jako Lucifer, který za svou pýchu zaplatil svržením z nebe? Nemělo by být spíše naším poznáním, smýšlením vědomí vlastní nedostatečnosti a slabosti vůle, které se dají překonat jen s pomocí Boží milosti? (str. 6) Čili místo pýchy nad tím, co já dokážu, pokora vůči tomu, co jsem pokazil, a vděčnost za pomoc Boží při zdaru? Podívejme se na Matku Boží, Pannu Marii, která je nám zvláštním způsobem nabízena jako Průvodkyně adventem. Jak ona byla pokorná! Její pokora vyniká tím více, že mohla být pyšná na své vyvolení za Matku Mesiáše. Vždyť po tom toužila nejedna izraelská dívka. Jenže Pán Bůh i zde vyjádřil, co je milé jemu a zároveň prospěšné člověku žijícímu v tomto světě – pokorné, láskyplně odevzdané srdce, spoléhající se zcela na svého Stvořitele. Proto, upadneme-li do pokušení, přijdou-li na nás těžké zkoušky, v každém našem trápení utíkejme se o pomoc a posilu k Panně Marii, neboť ona je klíčem do nebe – jak říkal sv. František Antonín Fasani (str. 4-5).

Adventní doba a rozjímání nad druhým Ježíšovým příchodem na tento svět v nás mají vyvolat radikální probuzení z letargie našeho srdce a snahu zásadně se obrátit a naplno se nejen přimknout k Pánu Bohu, ale i odložit své „skutky

temnoty“ a obléct se do „výzbroje světla“, jak praví v dnešním druhém čtení svatý apoštol Pavel. Možná budeme při opravdu hlubokém, pokorném zkoumání svého srdce překvapeni, že i my máme v sobě jakousi „aroganci intelektuálního“, čili nadřazenosti a pýchy vyhánějící Boha z vlastního života, jak to zdařile pojmenoval profesor Antonio José Sánchez Sáez ve svědectví o radikálním obrácení svého života (str. 10-12) Je třeba opravdu dobrého rozlišování a schopnosti poznat a v pokoře přijmout pravdu o sobě!

Papež František pak poukazuje ve své katechezi o rozlišování, že jsme mistři v poslouchání – rádia, televize, mobilního telefonu –, ale jedno důležité mistrovství v poslouchání nám možná schází: umění naslouchat svému srdci, neboť jenom tak budeme schopni dělat správná rozhodnutí. A doporučuje po vzoru sv. Ignáce z Loyoly číst životy svatých, protože oni byli podobní nám, a jejich činy tak k nám promlouvají a pomáhají nám pochopit význam toho, jak nakládali s darem svého života. Prosme tedy Ducha Svatého o dar umění naslouchat svému srdci. Prosme o pomoc také Pannu Marii, která je dokonalým vzorem naslouchání Božímu hlasu v lidském srdci. A prosme i své svaté patrony, aby nám pomohli obstát ve všech zkouškách a pokušeních, které nás v životě potkají. Ať nás sám Stvořitel chrání před pýchou, jež by znamenala pád z Boží náruče na tvrdou zem, do zajetí zla a hříchu!

Daniel Dehner

Bratři, víte, jaký je nyní čas: je třeba probrat se ze spánku. Těmito slovy tě burcuje apoštol z tvé letargie, která ti brání uvědomit si závažnost doby, kterou prožíváš. Chce tě tím uchránit před nepříjemným překvapením, jaké čeká na ty, kteří *nic nepoznali*. Co se děje tak zásadního, že není radno setrvávat v bezstarostnosti a netečnosti? To rozhodující a zásadní je nadcházející *příchod Syna člověka*. To je ten, o kterém staří prorok ve světle Ducha Svatého prohlásil, že je *ustanoven k pádu a ku povstání*⁽¹⁾. Jeho příchod se tedy dotkne každého, protože bude pro něho znamenat buď *to povstání, nebo pád*.

Možná, že ti tato slova připadají spíše jako hrozba, ale ve skutečnosti je to poselství velké naděje, jejíž naplnění přinese Pánův příchod. Teprve na těch, kteří vlastní vinou promarní tuto příležitost, se naplní neblahá předpověď o věčném zatracení.

Dar, který přináší Pán svému lidu, si můžeš živě představit z líčení starozákonního prorockví. Připoj se proto v duchu k zástupům, které radostně vystupují *vzhůru na Hospodinovu horu*. Pánovo slovo, nauka Nejvyššího, proměnilo srdce těchto lidí, a tak se tu naplňuje odvěká tužba lidstva: je konec všem svárům, rozbrojům a válkám mezi lidmi. Nabízí se příležitost okusit, jak se dýchá v království dokonalého pokoje, lásky a světla. Nedomnívej se, že je to nějaká utopie. Je to nejskutečnější realita, která od věčnosti existuje v Božím záměru, je to konečný smysl všeho stvoření. Je to sama podstata Božího království, o jehož příchod se den co den modlíš v modlitbě, kterou nás naučil sám Pán.

Zdá se ti, že je to otázka daleké budoucnosti? Svatý Pavel takový názor nesdílí. Musíš si správně uvědomit, *jaký je čas*. Už opravdu *nastala hodina*, kdy je třeba se *probudit ze spánku*. Doba noci a prázdných snů končí. Slunce **nového dne** je blíže než dosud a mnohem blíže, než tušíš. Pronikavá zář jeho jasu odhalí nesmlouvavě všechno to špatné, co tak podle vybuchlo pod pláštěm noci. Jsi připraven postavit se do jeho překvapujícího světla tak, jak jsi?

Jestliže obraz *Hospodinova domu na vrcholu hory* se jeví jako neuskutečnitelná vize, je to důsledek oněch *skutků temnosti*. Pochybujes snad o tom, že je to prá-

Závažné varování

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Syn člověka přijde, kdy se nenadějete.

vě *nečudnost, prostopášnost, hodování, a nakonec plodí svár a závist*, které ústí do rozbrojů a nakonec nejstrašnějších válečných hrůz? Opravdový mír a Boží království patří nerozlučně k sobě. Není tak malých hříchů, které by nesměřovaly ke stále těžším a těžším, až nakonec dovedou nevěrné k úplné zkáze. Boží království proto požaduje, abys s veškerou rozhodností odložil *skutky temnosti* a oblékl si *výzbroj světla*. Tím světlem je sám Ježíš, který ti představuje Boha v té nejlidštější podobě. Tuto *výzbroj světla* ti Vtělené Boží Slovo při svém prvním příchodu více než svým slovem ukázalo příkladem svého života. Na Boží království nestačí jen čekat. Pán tě vyzývá, abys toto království připravoval a uskutečňoval tím, že Ho budeš **důsledně následovat**.

Čím větší nadějí je jeho příchod pro jeho věrné, tím větší výstrahou je pro ty, kteří o jeho království nestojí. Jestliže i tváří v tvář hrozící katastrofě bezstarostně *hodují a pijí, žení se a vdávají*, není to nic nového. Podobně se chovali lidé již *za dnů Noemových*. Tehdy se zachránili jen spravedliví, a jak Pán zdůrazňuje, takový *bude i druhý příchod Syna člověka*.

Ježíšovu výstrahu je třeba brát na vědomí s veškerou vážností. Nic nedbej na ty, kteří bláhově utěšují sebe i druhé, že se stačí spolehnout na Boží milosrdenství, aby se neuplatnila jeho spravedlnost. Byla by to zavrženíhodná opovržlivost. I když se ti může zdát, že úděl zavržených je příliš krutý, je třeba se na něj dívat jako na zcela logický protipól nekonečné blaženosti, kterou zavržení sami odmítli. Z toho poznáváš, jak nebezpečný a opovržlivý je *spánek*, do jakého dokážou ukolébat *skutky temnosti*, zvláště když *pečuješ o své tělo tak, že to vyvolává žádostivost*.

Adventní doba je pro tebe něco mnohem více než folklórem ozdobená památka na zvyky našich předků. Je to především čas **radikálního probuzení a zásadního obrátu**. Využij advent jako příležitost, kterou ti nabízí Ježíšova láska, a upřímně a kriticky se zamysli nad svou

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 2,1-5

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému. Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!“ Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že skují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit. Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

2. čtení - Řím 13,11-14

Bratři! Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba probrat se ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, kdy jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Veďme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v nečudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

Evangelium - Mt 24,37-44

Ježíš řekl svým učedníkům: „Když přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době

Dokončení na str. 6

skutečnou situaci. Buď začneš žít bezvýchradně pro Pána a s Pánem, anebo se vystavuješ nebezpečí, že se ocitneš mezi těmi, kteří jsou proti němu.

Nejedná se jen o tebe. Tvé úsilí o spravedlnost je nezbytným vkladem k nástupu nového období, kdy ke všem vyjde *ze Siónu Hospodinovo slovo* a konečně se již národ nezdvihne proti národu.

Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 2,34.

Svatý František Antonín Fasani

„Láska otce Františka Antonína Fasaniho byla láskou úplného směřování k Pánu,“ prohlásil při kanonizační mši tohoto menšího bratra sv. Františka papež Jan Pavel II. Svátý František Antonín Fasani miloval vroucně Pannu Marii, k jejíž cti složil dokonce i dodnes zpívanou píseň. Jeho vlastní život byl písní opěvující Stvořitele všehomíra, písní zpívanou pevným hlasem podle partitury, kterou pro něj připravil Bůh.

Lucera u Foggie. Tak se nazývá místo, kde se sv. František Antonín Fasani 6. srpna 1681 narodil. V útlém věku přišel o otce. Rodina však o živitele nepřišla nadlouho, matka, aby dětem zajistila hmotné zázemí, se zanedlouho vdala podruhé. To duchovní a duševní získával malý Jan, jak byl pokřtěn (přesněji řečeno, měl těch jmen povícero – Donát Antonín Jan Mikuláš, nicméně doma mu říkali Jan, resp. Giovanni) u místních menších bratří sv. Františka. Jejich způsob života a spiritualita mu natolik zaimponovaly, že se v jeho čtrnáctiletém srdci zrodila touha po vstupu do tohoto řádu. Ke své velké radosti byl vyslyšen a do řádu přijat.

František Antonín, jak znělo jeho řeholní jméno, absolvoval roční noviciát na Monte Sant' Angelo, prakticky v domovském klášteře, a po jeho uplynutí složil časné sliby. V dalších letech byl postupně členem několika klášterních komunit (kupř. v Montellu, Neapoli či Averse), načež mu představení uložili, aby vystudoval teologii. Studia zahájil v Agnone, zakončil je v hlavním městě františkánské rodiny – v Assisi. Tam také 19. září 1705 přijal svátost kněžství. Poté odešel do Říma usilovat o doktorát z teologie. Úspěšně.

Nezůstával však sedět v potměných studovnách, ale vycházel ven na Boží světlo, aby Božimu lidu zvěstoval Kristovu radostnou zvěst. Jeho prvním působištem bylo jedno z předměstí Assisi, kde si brzy vydobyl renomé znamenitého kazatele; hlavně se však snažil získat srdce posluchačů pro Pána. Po dvou letech, roku 1707, byl ustanoven lektorem filosofie v Lucere.

Poté tohoto stále ještě mladého řeholníka vidíme jako představeného v poustevně sv. Rocha v Albetonu (1709–1712), další tři léta tráví opět v Lucere, tentokrát už jako kvardián; v témž postavení pobyl do roku 1718 v městečku Troia, načež se vrací do Lucery.

Nikdo tehdy vzhledem k předchozím střídáním míst netušil, a nejméně František Antonín sám, že zde už zůstane. I kdyby to však věděl, nic by to neměnilo na jeho horlivosti, kterou by nenavyšoval v duchu nějakého dlouhodobého plánování do budoucna a nerozšiřoval by stodoly pro velkou úrodu, jak zamýšlel onen bohatý muž z Ježíšova podobenství (srov. Lk 12,16–21). Nenavyšoval by horlivost, jelikož do svého apoštolátu vkládal veškeré své síly vždy, a nerozšiřoval by pomyslné stodoly, jelikož se vždy ve všem spoléhal výhradně na Hospodina, nikoliv na své plány, představy či schopnosti. Zkrátka a dobře, každý den se snažil vykonat co nejlépe a co nejvíc ze všech úkolů, před které byl postaven, dělat vše tak, jako by právě tento daný den měl být dnem posledním.

„Jestliže chceš vidět, jak vypadal za svého života sv. František, podívej se na otce Františka Antonína!“ Tato věta se stala v Lucere okřídleným úslovím, které lépe než co jiného vystihuje počínání tohoto minoritského kněze. František Antonín nenosil tři uzly symbolizující slib čistoty, poslušnosti a chudoby nadarmo, plnil je všechny přímo vzorně. S nadsázkou řečeno, mohl je vyučovat spolu s filozofií. Vyučoval je však svým příkladem, a to i jako prostý člen klášterní komunity, tak také jako kvardián, novicmistr či později provinční ministr. Nebyl přehnaně přísný, právě jeho příklad a vrozená vlídnost získávaly spolubratry více než strohé příkazy. Vždyť kdo z bratří, kteří to se svou příslušností k řádu mysleli vážně, by zůstal nedotčen v srdci při pohledu na svého učeného a váženého představeného, kterak u fortny rozdává chléb chudobným, rozpráví s nimi o Nejsvětější Panně a nabádá je k lásce a důvěře k ní? Kdo z těchto bratří by zůstal lhostejný ke skutečnosti, že zpovědní mřížku obsazovali po dlouhé době hříšníci, kteří se obrátili po rozhovoru s otcem Františkem Antonínem?

Takových případů rozhodně nebylo málo. Zbožný minoritský páter opravdu získával srdce lidí pro Pána, jak po tom z lásky k Bohu a ke svým bližním toužil. Dokázal tato srdce, často zchradlá kvůli setrvávání daleko od „hořícího keře“ (srov. Ex 3,2–6), prohřát svou dobrotou a velkodušností při osobních setkáních ve špitálech nebo věznicích, jakož i svými promluvy z kazatelny či při náhodných střetnutích na ulici a návštěvách v domácnostech. Ovoce této služby pak pomáhal sklízet ve zpovědnici, v níž sedával celé hodiny, aby s otevřenou náručí vítal v lůně Církve zpět zbloudivší marnotratné syny a dcery.

Ve své homiletické aktivitě se P. Fasani neomezoval pouze na kazatelnu lucerského klášterního chrámu. Vycházel i za hranice města, procházel celou severní Apulií, kde nevynechal jedině městečko, jedinou vísku, kam by se slovem Božím alespoň jedenkrát nezavítal. Když bylo potřeba, kázal i na náměstí, aby si ho mohli poslechnout všichni, kteří by se jinak do kostela nevměstnali. A jakkoli měl svá kázání precizně připravená a díky jeho velké učenosti byla i hutná, dokázal k posluchačům promlouvat obyčejnými slovy, jimž rozuměli.

Stravován rovněž horlivostí pro Boží dům, nechal P. František Antonín Fasani z pozice provinciála opravit několik klášterních kostelů, ba i klášterů, které poctivě vizitoval a ve kterých se tamní komunity na jeho příjezd vždy těšily, neboť věděly, že mezi ně zavítá živý světec. Příčinil se i o vnitřní „opravu“ provincie, tj. samotné rodiny menších bratří.

Rozhodně nelze opomenout již zmíněný světův vztah k Panně Marii. Z domova byl zvyklý denně se modlit růžencem a loretánskou litanii. Jak postupně pronikal do tajů teologie, rostla s tím i jeho láska k Bohorodičce. Po společných nešporách zůstával ještě půl hodiny klečel před Mariiným oltářem, k němuž se vracel také předtím, než se uložil ke spánku. Zavedl

v Luceře modlitbu novén před hlavními mariánskými svátky, před letnicemi a svátkem Božího narození. Šířil též kult Neposkvrněného početí. Takto jednou vyznal:

„Věřím v Boha, jenž je nekonečná Pravda, a věřím tak, jak věřila Nejsvětější Panna. Důvěřuji nekonečně milosrdnému Bohu, že dosáhnou věčného života, a důvěřuji přitom toutéž nadějí, jakou chovala Panna Maria. Miluji Boha, jenž je nekonečnou Krásou a nekonečným Dobrem, a miluji ho toutéž láskou, jako ho milovala Panna Maria. Miluji své bližní i své nepřátele a vyprošuji jim u Boha veškeré dobro, jak to činila Panna Maria. Lituji svých hříchů, jimiž jsem urazil majestát Boží, s takovým zármutkem, s jakým nad hříchy světa lkala Nejsvětější Panna. Přijímám všechno utrpení a odevzdávám se přitom zcela do vůle Boží, jako to činila Nejsvětější Panna. Dávám všechny své myšlenky, touhy, činy, všechna svá slova a celý svůj život jako oběť Bohu, jako to učinila Panna Maria.“

Jindy zase apeloval na věřící lid: „Utíkejte se k Marii v pokušení, utrpení, v duchovní vyprahlosti, v každé potřebě duše i těla. Kdo je opravdovým Mariiným ctitelem, nepozná zavržení. Ona je klíčem do nebe, do ní jsme povinni vložit všecku svou naději, poněvadž díky její přimluvě můžeme od Boha získat úplně vše.“

Pannu Marii kladl svým posluchačům často za nejzářivější vzor čistého života. „Po celý svůj život byla nejspřádanějším bytím, v němž se přirozenost a milost staly obdivuhodnou harmonií a duch i tělo, stejně jako síly vyšší a nižší, byly v dokonalém souzvuku s prvotní spravedlností. Ty ses naopak ve svém životě poskvrnil mnoha hříchy. Kolik nedbalosti v zachovávaní Božího zákona, kolik přestoupených přikázání, kolik zanedbaných povinností... Pohled, jak tvrdý zápas se odehrává v tvém nitru, jak smysly odporují rozumu a tělo duchu. Kolikrát jsi Boží dar vrátil bez užitku. Tak dlouho ti Pán opakuje, jak vřele touží po tvé spáse, a ty mu protiřečíš svými choutkami, odmítáš jeho vnuknutí, odporuješ jeho milosti. Pakliže tyto jeho výzvy neposloucháš, nejdeš vstříc nejvyšším cílům Prozřetelnosti. Všechno to vyvěrá ze zanedbání ducha modlitby. I po té náboženské stránce, když se o Bohu učí, když se o Bohu káže, když se na Boha ukazuje, když se o Bohu diskutuje, když se čtou evangelia a teologické spisy o Bohu, přesto zůstává duch prázdný a bez

Svatý František Antonín Fasani

zbožnosti. Mnoho poznání a žádná modlitba - to vše je pokrmem pro rozum, nikoliv však pro vůli. Přemýšlej! Tvá závislost na Pánu je zásadní, absolutní a nepřetržitá. Proč tedy neupíráš pohled směrem k nebi, abys chválil, děkoval a zveleboval Boží dobrotu? Kdyby ses v každé věci obracel na Boha, stal by ses svatým. Nuže, naprav své úmysly, konej, co je dobré, miluj to dobré, ale jedině pro Boha, pro samotného Boha. Snaž se následovat nejdokonalejší a neposkvrněnou Pannu Marii a »usiluj vždy o větší dary«. Kdybys mluvil andělskými jazyky, kdybys poznal dokonce i tajemství Boží mysli, kdyby se na tvůj pokyn mrtví probouzeli, toto vše by nebylo víc než jediný stupeň posvěcující milosti: Je mnoho cenných základních ctností, ale víc je Božích. Vzácná je víra, vzácná je naděje, ale největší z nich je láska, která přináší dary Svatého Ducha.“ Není snad ani třeba dodávat, že on sám

se v duchu svých výzev snažil jednat vždy a za všech okolností.

Dlouhá léta P. František Antonín skrýval před svým okolím, že v těle nosí nevyčísitelnou nemoc. Nikdo nic nepoznal, poněvadž navenek zůstával nadále pokojný, vřelý, láskyplný. Až 24. listopadu 1742 oznámil šokovanému okolí, že za pět dní z tohoto světa odejde.

Lucera u Foggie. Tak se nazývá místo, kde sv. František Antonín Fasani zemřel. Stalo se tak 29. listopadu 1742. Krátce předtím řekl, že je tuze šťastný, že může jít tam, kde už Boha nelze urazit. Poté zazpíval *Magnificat* a *Tota pulchra*, drže v rukou celou dobu až do posledního výdechu obrázek Nejsvětější Panny.

Dne 15. dubna 1951 jej papež Pius XII. prohlásil za blahoslaveného, o 35 let později - 13. dubna 1986 - pak Jan Pavel II. za svatého.

Plnit vůli Boží a žít pravou chudobu

Z dopisů sv. Františka Saleského sv. Janě Františce de Chantal

428. - III. -
č. 2076 - str. 864

Obsah: Ve vnitřních bolestech, kdy ztrácíme půdu pod nohama, je třeba obrátit svůj pohled na našeho „drahého Kapitána“ a použít dvou speciálních druhů zbraní. Ve všem ať se stane tvá vůle - fiat voluntas tua.

Když jsme uprostřed vnitřních soužení a nevíme, kam šlápnout, abychom našli odpočinek, tehdy je třeba, jak nejlépe je to jen možné, obrátit svůj pohled na našeho milého Ježíše, našeho drahého Kapitána a naši jedinou naději. Máme vidět jeho opuštěnost v zápase uprostřed Utrpení a napodobovat ho, bojovat se dvěma druhy zbraní.

Jeden druh je trpělivost a podrobení se vůli našeho Pána. S touto zbraní přijmete to, že budete pít kalich a jako Job⁽¹⁾ vezmete za svou srdečnou útěchu, že budete taková, jak se to bude líbit Bohu, protože On tomu tak chce, a na tak dlouho, jak to On bude chtít, bez toho, že byste mu předem stanovovala čas anebo počítala dny jako obyvatelé Betúlie⁽²⁾.

Se vším se odevzdejte do jeho láskyplné Prozřetelnosti. Pak vezměte zbraň modlitby, a když to nebudete umět jinak konat než ústy, řekněte s Davidem: „Ó Pane, jsem rozhodnuta, že budu zachovávat tvá přikázání - i kdyby se proti tomu stavěly jakékoliv těžkosti anebo pokušení. Avšak Pane, jen mě nikdy nepouštěj!“⁽³⁾ Nedělám si starost, že bys mě mohl na nějaký čas opustit, abys mě

vyzkoušel, jen mě neponechej samotnou na tak dlouho, že bych těm pokušením podlehla. Ó Bože, ty jsi moje naděje!⁽⁴⁾ Jsem velice slabá, ale jsem celá tvá, opřena o tebe a čekám na tvou pomoc, protože ty jsi blízko zarmouceným.⁽⁵⁾ Kéž jsou Vaše slova střídma, příjemná, svatá, diskretní a pronesená ve správnou chvíli. Všechno to, co máte dělat, je trpět a nechat působit našeho Pána. Fiat voluntas tua - Ať se stane tvá vůle! Musíte zůstat v této prostotě takto prostá, bez toho, že byste se od ní vzdálila.

Jste povinná praktikovat velikou čistotu, pokoru a podřízenost. Nemáte se o cokoliv starat, protože to si bere na starost náš Pán, ale všechno přijmout prostě, jako z jeho ruky. Říkám všechno, bez výjimek.

435. - III. - č. 2083 - str. 869

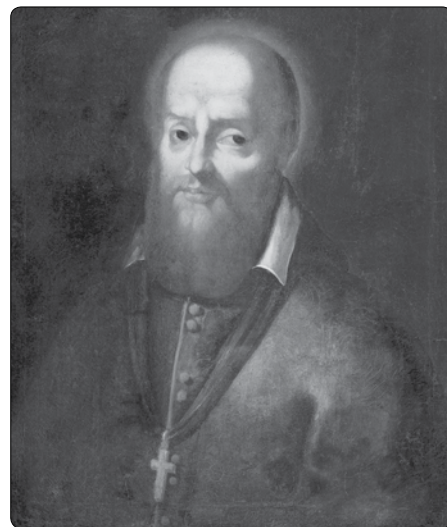
Obsah:

Pravá chudoba je ta, kterou praktikovali náš Pán a jeho svatá Matka.

1613-1620

Neříkal jsem Vám, moje drahá Dcero, že by bylo hezké být chudí z lásky k našemu Pánu, za podmínek, že by nám to nepřinášelo žádné těžkosti a že bychom měli v hojné míře všechno to, co je nutné k tomu, aby se postarali o všechny svoje záležitosti a také aby si nás lidé vážili a lidé ze světa nás brali vážně? Určitě, moje drahá Dcero, byla by to hezká chudoba. Zlé však je to, že kdyby taková chudoba opravdu byla, tak by ji Vám náš Pán nezanechal.

Náš Pán a svatá Panna žili chudobu mnohem odlišněji: chudobu zavrhanou, opovrhovanou, pokořovanou a velice nepřijemnou.

Sv. František Saleský

Třebaže On pocházel podle těla z Davidova a Šalamounova pokolení, ve městě Davidově jím bylo velice pohrdáno a musel v nejvyšší chudobě přespávat v jeslich a jeho Matka nenalezla nikoho, kdo by ji přijal a poskytl jí alespoň nějaké ubytování.⁽⁶⁾ Toto je chudoba, kterou mají žít jeho následovníci. Musíme jako svatá Pavla dávat přednost betlémskému chlévu před vším bohatstvím Říma.⁽⁷⁾

Moje drahá Dcero, Bůh ať nás uschopní velice milovat svaté ponížení a dá nám ochutnat slasti posvátné chudoby. Amen. Sladký Ježíš ať je vždycky v našich citech.

*Sestavovatel a překladatel:
paní Jiřina Giusio a don Jan Ihnát, SDB.*

*Dopisy svatého Františka Saleského
svaté Janě de Chantal. 2020
(Redakčně upraveno)*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, když přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat a druhý ponechán; dvě ženy budou mlít na obilném mlýnku: jedna bu-

de vzata a druhá ponechána. Bďte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Job 6,10.

⁽²⁾ Srov. Jdt 7,23-25; 8,10-13.

⁽³⁾ Ž 119,8.

⁽⁴⁾ Srov. Ž 91,9; 142,6.

⁽⁵⁾ Srov. Ž 91,15.

⁽⁶⁾ Srov. Lk 2,7.

⁽⁷⁾ Srov. Svatý Jeroným, dopis 108 Eustochovi.

Papež František k Papežské koleji Nepomucenum: Varujte se duchovního zesvětštění

Papež František 10. listopadu 2022 v Konzistorním sále Apoštolského paláce přijal komunitu české Papežské koleje Nepomucenum. Úvodního pozdravu, poděkování a představení koleje se zhostil její rektor, P. Roman Czudek. Předal rovněž papeži „růžencový kalendář“ – modlitební dar, v němž jsou zapsáni obyvatelé koleje, kteří se od 11. listopadu 2022 do 1. ledna 2023 budou modlit růženec za jeho službu.

Z promluvy Svatého otce:

Dobrý den, drazí bratři a sestry, a vítajte!

Děkuji rektorovi za jeho úvodní slova a také za onu plánovanou modlitbu růžence: děkuji, protože mi to dává sílu! Chtěl bych se s vámi podělit o několik úvah, plynoucích ze svědectví vašeho patrona, sv. Jana Nepomuckého. Zde se skrývá mocný zdroj a stále živé kořeny, schopné sytit přítomnost a budoucnost vašeho společenství, jako to již činily v minulosti.

Na tomto světě nás trvale oslovuje skutečnost, že byl zabit, protože chtěl zachovat věrnost zpovědnímu tajemství: to se nás dotýká. Odmítl krále svým „ne“, aby potvrdil své přitakání Kristu a církvi, což nás přivádí k myšlence na to, co v dějinách za různých autoritativních a totalitárních režimů museli vytrpět mnozí kněží a biskupové. Ve vašich dějinách s tím máte zkušenosti...

Vaši koleje se toto týkalo ve čtyřech desetiletích, která následovala po druhé světové válce, a proto bych dnes spolu s vámi chtěl uctít památku četných kněží a biskupů, zasvěcených mužů a žen, ale také mnoha laiků, kteří s Boží pomocí měli odvahu odporovat režimu svým „ne“, aby si udrželi věrnost svému povolání a poslání.

Je to zástup skrytých mučedníků, které neznáme. V pozadí vašich životů, vašich dějin jsou tito mučedníci...

Z této odvahy a evangelijní neochvějnosti, které svými kořeny dosahují až k vašemu svatému patronovi, se nikdy nesmí stát pouhá pamětní deska, visící na zdi,

či muzejní exponát, svatý obrázek... Nikoli, tyto kořeny si mají podržet svou životnost, protože také dnes je zapotřebí jejich mízy! I dnes se v Evropě a všech koutech světa po křesťanech a zejména služebnících církve, či zasvěcených mužích a ženách žádají mnohá „ne“, vyřčená na adresu mocností tohoto světa, aby se stvrдила „ano“, přitakající evangeliu. Někdy se jedná o politickou moc, jindy zase o ideologickou a kulturní, jejichž podmíněnost je jemnější a prochází skrze sdělovací prostředky, které mohou vyvíjet nátlak, způsobit ztrátu důvěry, vydírat, izolovat a podobně, či ještě hůře, dovést vás ke zesvětštělému životu. Dávejte si pozor na duchovní zesvětštění, což je to nejhorší, co se církvi, zasvěcenému muži či ženě může stát. Vystříhejte se světského života podle světských měřítek.

Svědectví sv. Jana Nepomuckého nás dnes více než kdy jindy upomíná na převahu svědomí nad jakoukoli světskou mocí, na prvenství člověka a jeho nezcizitelné důstojnosti, jejíž střed spočívá právě ve svědomí, chápaném nikoli v pouhém psychologickém smyslu, nýbrž v jeho plnosti, jako otevřenost vůči transcendentnu. Přeji si, aby Papežská kolej nesoucí jméno tohoto významného kněze a českého mučedníka vždy byla domovem a školou svobody, vnitřní svobody, založené na

vztahu ke Kristu a Duchu Svatému. Svobody, která se ukazuje také smyslem pro humor, jaký projevoval kupříkladu otec Špidlík, jehož jsem velmi dobře a zblízka poznal a který po mnoho let vykonával službu ve vaší koleji s oním smyslem pro humor, kdy se dokázal leccemus za-

smát, ale uměl se smát i sám sobě. Byl to velký člověk.

[...]

Ježíš Kristus je most a pontifex. On je naším pokojem, který strhává dělicí přehradu nepřátelství (srov. Ef 2,14). A právě k němu máme ustavičně směřovat a přivádět jednotlivce, rodiny i společenství, což činíme při ústředním momentu svého dne, když slavíme mši. V jejím centru nejsme a nesmíme být my, ale on! Varujme se, prosím, pokušení světského protagonismu. Bratři a sestry, Pán z nás všech chce mít služebníky, nikoli primadony nebo hlavní aktéry, nikoli protagonisty (a to leckdy protagonisty smutných a průměrných příběhů). Nikoli, Pán z nás chce mít zápasníky: vystříhejme se proto tohoto světského protagonismu, který nás často klame svým ušlechtilým převlekem. Pro každého z nás trvale platí heslo Jana Křtitele: „On musí růst, já však se menšit.“ (Jan 3,30)

Drazí bratři a sestry, kolej Nepomucenum dnes kromě kněží z České republiky hostí také jiné kněze z různých zemí, včetně afrických a asijských. Je to znamení času, s nímž se setkáváme v rozličných římských kolejích, stále více utvářených smíšenými komunitami, které již nejsou národní, nýbrž mezinárodní. Z této skutečnosti, závisící na úbytku evropského zastoupení, se při správném nakládání může stát lidské a formační obohacení. V této různorodosti se můžete lépe cvičit v tom, jak být „mosty“ a služebníky kultury setkávání, kteří v druhém dokáží zachytit původní výjimečnost a zároveň společné lidství.

Děkuji vám za návštěvu. Kéž Pán stále žehná vašemu společenství a Panna Maria nechť vás provází. Ze srdce vám všem žehnám a děkuji za tento dar modlitby růžence, ale až v ní skončíte, pokračujte, prosím, protože tato práce není snadná. Děkuji!

Přeložila Jana Gruberová

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně zkráceno a upraveno)

O příchodu našeho Pána a jeho šesti okolnostech (1)

Kázání sv. Bernarda o adventu

Dnes slavíme začátek adventu. Název této každoroční památky je nám dobře znám, jeho význam však tak dobře znám být již nemusí.

Když ubohé děti Eviny opustily věci pravdivé a prospěšné, začaly pátrat po těch, které jsou pomíjivé a dočasné. Ke komu přirovnáme lidi této generace, když vidíme, že nejsou schopni se odtrhnout od tělesných a smyslových potěšení a odpoutat svoji mysl od těchto překážek? Podobají se trosečníkovi, který je v nebezpečí, že bude pohlcen vlnami a chytá se tak úpěnlivě toho, co vidí jako první, jakkoli slabé to může být. A pokud je chce někdo vysvobodit, jsou nakloněni k tomu, že ho strhnou k sobě, takže záchránce je často stržen do jejich záhuby. Takto tedy děti světa bídne hynou, když tíhnou jen k pozemským věcem a zanedbávají pak ty, které jsou pevné a trvalé. Pravdivé a nikoliv nadarmo je řečeno: „Poznáte pravdu a pravda vás učí ni svobodnými.“ (Jan 8,32)

Obraťte tedy své myšlenky jako maličci, kterým Bůh zjevil věci, jež jsou skryté před moudrými a rozumnými, a horlivě rozjímejte nad příchodem našeho Pána. (srov. Mt 11,25) Zvažme tedy, kdo je ten, jenž přichází, odkud přichází, ke komu přichází, proč přichází, kdy přichází a jakým způsobem přichází.⁽¹⁾ Je to bezpochyby nejužitečnější a chvályhodná zvědavost, neboť Církev by tak zbožně neslavila adventní dobu, kdyby v ní nebylo schováno tajemství opravdu velké.

Tedy, nejdříve s apoštolem zvažme v údivu a obdivu, jak velký je ten, jenž přichází. Podle výpovědi Gabriela je Synem Nejvyššího, a tedy i jemu rovný. Je mu rovný ve vznešenosti, je mu rovný v důstojnosti. Kdo bude pochybovat, že synové princů jsou rovni princů a synové králů králům?

Proč však ze tří Božských osob, v které věříme, vyznáváme a klaníme se jim v Nejsvětější Trojici, to nebyl ani Bůh Otec, ani Duch Svatý, ale Syn, který se stal člověkem? Lze si domyslet, že to nebylo bez příčiny. Neboť: „Kdo poznal mysl Hospodinovu a kdo se stal jeho rádcem?“ (Řim 11,34) Nebylo to bez uvážené rady Nejsvětější Trojice, že bylo ustanoveno,

aby se Syn stal člověkem. Pokud si uvědomíme příčinu našeho vyhnání, jistě dokážeme porozumět do určitého stupně, jak je vhodné, aby naše záchrana byla vykonána Synem.

Lucifer, který zářil jasně jako jitřní hvězda, si chtěl přivlastnit rovnost se všemohoucím Bohem, avšak byla to ta rovnost, kterou měl právem Syn, a on tak byl svržen z nebe; neboť Otec byl spravedlivě žárlivý na slávu svého Syna a jako by tímto skutkem chtěl říci: „Viděl jsem, jak satan padá z nebe jako blesk.“ (Lk 10,18)

Prachu a popeli, proč jsi pyšný? Jestliže Bůh neušetril pýchu svých andělů, o kolik méně ji bude tolerovat u tebe? Satan se dopustil zjevného hříchu, neboť souhlasil s myšlenkou pýchy, a vzápětí ihned, jako mrknutím oka, byl nenávratně odmít-

nut, protože, jak říká evangelista, „nestal v pravdě“ (Jan 8,44).

Utíkejte tedy, moji bratři, před pýchou, snažně vás prosím. „Pýcha člověka začíná tím, že odpadne od Hospodina a odvrátí své srdce od toho, kdo je jeho tvůrcem,“ (Sir 10,12) – a jak rychle zahalila věčným zavržením Lucifera, který byl nejzářivějším z nebeských duchů, a z největšího anděla se stal odporný ďábel! A protože záviděl člověku blaženost, předložil mu zlo, které u sebe započal, tím, že jej přesvědčoval, aby jedl ze zakázaného ovoce a stal se tak rovným Bohu a pozná dobré i zlé. Běda! Co jsi to sliboval, když jsi věděl, že Boží Syn má klíč od poznání a sám je ten, „který má klíč Davidův; když on otvírá, nikdo nezavře, a když on zavírá, nikdo neotevře“ (Zj 3,7), a v něm „jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání“ (Kol 2,3)! Ukradl jsi tedy prohnaně toto poznání, abys je dal člověku?

Vidíte, moji bratři, jak pravdivá je věta našeho Pána „Ďábel je lhář a otec lži“ (srov. Jan 8,44). Byl tedy lhářem, když řekl: „Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.“ (Iz 14,14) A byl otcem lži, když vdechl ducha lži na člověka říka: „Budete jako Bůh znát dobré i zlé“ (Gn 3,5), a jestliže spatří člověk „zloděje, běží k němu?“ (srov. Ž 50,18). Prorok Izaiáš říká Bohu: „Tvoji velmoži jsou umíněnci, spolčenci zlodějů.“ (Iz 1,23) Opravdu, Adam a Eva byli neposlušnými společníky lháře, neboť na radu hada, spíše ďábla v hadu, chtěli mít to, co náleželo Božímu Synu. A Bůh Otec nepřehlédl bezpráví, protože Otec Syna miloval. Ihned odplatil člověku a jeho ruka těžce dopadla na nás všechny, „neboť v Adamovi jsme všichni zhřešili“ a zdědili jsme trest vyhnání z ráje.

Co pak učinil Syn, když viděl, že Bůh Otec je tolik horlivý pro jeho slávu a pro něho neušetril stvořené anděly? „Hle,“ řekl, „kvůli mně můj Otec potrestal své stvoření, prvního z andělů, který chtěl můj trůn a který měl i své následovníky, kteří mu uvěřili, avšak vzápětí horlivost mého Otce mu hrozným trestem splatila. A člověk chtěl rovněž přivlastnit si ode mě poznání, které

Juan Correa de Vivar (asi 1510–1566):
Sv. Bernard z Clairvaux

patří pouze mně, proto ani jeho můj Otec neušetřil. Stvořil dvě vznešené třídy tvorů, aby měli podíl na jeho rozumu a mohli se tak podílet na jeho blaženosti, totiž anděly a člověka; avšak vizme, pro mě odvrhl velký zástup andělů a celý lidský rod. Proto, aby věděli, že miluji Otce, obdrží zpět ode mne, co jistě ztratil pro mě. Kvůli mně vznikla tato bouře a »vím, že vás tahle velká bouře přepadla kvůli mně« (Jon 1,12). Všichni na mě žárlí, přijdu tedy, a ukážu se jim v takovém stavu, že pak každý bude chtít být jako já, a cokoliv budu konat, budou chtít konat jako já, aby jim jejich žárlivost byla jen prospěšná.“

Víme, že andělé zhřešili skrze zášť, ne skrze neznalost a křehkost; a protože nebyli ochotni konat pokání, museli být svrženi, neboť láska Otce a čest Krále si vyžadovaly spravedlnost. Proto tedy [Otec] stvořil na počátku člověka, aby tak nahradil ztracená místa padlých andělů a obnovil trosky nebeského Jeruzaléma. Neboť znal „pýchu Moába přepýšného, pyšnou jeho povýšenost a bezmeznou zpupnost“ (Iz 16,6) a že jeho pýcha nikdy nebude chtít ani litovat, a tedy ani odpuštění. Po pádu člověka však neučinil žádného dalšího tvora, který by nahradil jeho místo, a tím tedy zároveň ohlásil, že člověk bude vykoupen a že ten, který byl sveden zlobou jiného, může být láskou jiného vykoupen.

Můj Pane, je-li tomu tak, prosím tě, vykup mě, neboť jsem slabý. Jako Josef byl jsem vzat z mé země a byl jsem vržen do nádrže. Avšak nejsem zcela bez viny, přesto jsem bez viny, srovnám-li se s tím, který mě svedl. Svedl mě lži: ať přijde tedy pravda, aby byla lež odhalena a já abych mohl poznat pravdu a pravda by mě osvobodila. Avšak získat svobodu znamená odřeknout se lži, když je odhalena, a snažit se poznat pravdu; jinak by pokušení a hřích člověka byly jen ďábelskou tvrdohlavostí. Setrvat ve zlém je skutkem ďábla a ti, kdo setravávají ve zlu podle jeho příkladu, si zaslouží být s ním i svrženi.

(Pokračování)

*Zdroj: Sermons of st. Bernards on Advent & Christmas. R. & T. Washbourne, Ltd. London, 1909. Str. 1-8
Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Šest okolností příchodu Pána Ježíše. [pozn. překl.]

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA PROSINEC 2022

Úmysl papeže: Za organizace dobrovolníků

Modleme se, aby rozvojové a dobrovolnické organizace nacházely osoby ochotné zapojit se do společného dobra a neustále hledat nové způsoby spolupráce na mezinárodní úrovni.

„Studenti z našich škol, kteří se dostávají na praxi do nejchudších oblastí světa, se vracejí změněni a obohaceni. Obrácení dotykem s chudobou, nouzí a odvahou lidí »čtou« svůj vlastní život v jiném světle. Dobrovolnictví osciluje mezi dvojím pnutím: nutností zachovávat maximální obezřetnost v ochraně zdraví všech, tedy i těch, kteří se o druhé chtějí starat; a zároveň potřebnou odvahou v nouzi druhé neopouštět. K tomu dává sílu zkušenost se statečnými lidmi, kteří svou velkorysou radostí rozhodující události našich společných dějin zapisují do Božího Srdce!“ (Papež František, *Fratelli tutti*, 54)

Národní úmysl: Za návštěvníky půlnočních bohoslužeb

Modleme se za ty, kteří o Vánocích navštíví naše kostely, aby se nechali proniknout radostnou zvěstí.

„Vánoce jsou svátky úžasu, který se neomezuje jen na prchavou emoci spojenou s vnějškovostí svátku nebo s konzumní horečnatostí. Pokud se Vánoce zredukuje jen na to, nic se nezmění: zítra to bude stejně jako včera, příští rok to bude stejně jako loni a tak dále. Je to, jako bychom se ohřáli jen na pár okamžiků u slaměného ohně místo toho, abychom se celou svou bytostí vystavili síle události a pochopili střed ohnivého tajemství Kristova narození.“ (Papež František) Modleme se tedy, aby se letos setkali o Vánocích byť i jen sváteční návštěvníci v našem křesťanském společenství s živým, ohnivě milujícím Dítětem Ježíšem.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Zdroj: Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova

Osvobozený od arogance intelektuálního

Vyšel jsem z kina úplně obrácený v srdci, ale moje hlava, tak intelektuální, si musela odbyť stejnou cestu rozumem do té neprobádané Lásky, kterou jsem zažil.

Jmenuji se Antonio José Sánchez Sáez. Mám 47 let. Jsem profesorem správního práva na univerzitě v Seville (Španělsko). Jsem šťastným manželem a mám tři nádherné dcery.

Vyrostl jsem v katolické rodině. Moje matka se starala o dům, každý večer se dlouho modlila. V neděli jsme všichni chodili na mši svatou. Můj otec nebyl nijak moc věřící. Měl neobvyklou paměť, byl velice inteligentním a zranitelným člověkem. V mládí jistou dobu chodil na noční adorace Nejsvětější svátosti. Potom ale většinu času věnoval své práci. Bohužel, pod vlivem špatné, protikatolické četby a též z důvodu negativních zážitků s lidmi z církve se přestal modlit, chodit do kostela na mše svaté a nakonec ztratil víru. Před několika lety se ale vrátil k modlitbě, ke zpovědi a opět začal chodit do kostela. Těším se z toho, že moji rodiče byli svědky mého obrácení.

Arogance intelektuálního

Měl jsem šťastné dětství. Bavilo mě hrát s kamarády fotbal. Při zkouškách jsem měl ze všech předmětů nejlepší

Více než 12 let jsem žil tak, jako by Bůh neexistoval...

Profesor Antonio José Sánchez Sáez, autor svědectví

známky. Tak tomu bylo na základní škole i na salesiánském lyceu. Na střední škole do nás salesiáni vstúpili hlubokou láskou k Marii, sv. Janu Boskovi a ke sv. Dominiku Saviovi.

Kráčejte ve stopách svého otce a dvou starších sester, ukončil jsem studia práv (1992–1997) s nejvyšším hodnocením; studoval jsem zároveň jazyky (anglický, francouzský, italský a německý). Obdržel jsem speciální cenu za doktorskou práci na univerzitě v Seville v roce 2002. Dostal jsem také jiné akademické ceny na univerzitách v Seville a v Junta de Andalucía.

Bohužel, od začátku studií, čili od roku 1992, až do svého návratu do katolické církve v roce 2004, jsem žil tak, jako by Bůh neexistoval. Byl jsem skvělý na studiích, ale světská moudrost spojená se ztrátou milosti ze mne učinily nepřítele křesťanských hodnot: byl jsem pro potraty, homosexualitu, eutanázii, rozvody, antikoncepci, oplodnění in vitro a všechny ohavnosti s hříchy spojenými... Nazý-

vám to „arogancí intelektuálního“, *hybris* (z řečtiny: chlouba a pýcha), která přivádí k tomu, že se postupně stáváš nadřazeným a pyšným. Otáčíš se za nepředstavitelnou úchylkou, poněvadž si myslíš, že jsi ohromně moudrý a významný, a nakonec vyháníš Boha ze svého života. Přesto jsem se ale ze zvyku před spaním modlil *Otčenáš, Zdrávas, Maria a Sláva Otci*. Každou noc jsem také držival blízko srdce obrázek Panny Marie Pomocnice.

V roce 1994 jsem se začal stýkat s velmi milou katoličkou, mou dnešní ženou, kterou jsem bohužel přivedl k tomu, aby se náboženských praktik vzdala.

Získal jsem prestižní stipendium, abych mohl získat i titul univerzitního profesora, pobýval jsem na výzkumných stipendiích v Harwardu, na Sorbonně, v Boloni, ve Florencii i ve Frankfurtu, v Darmstadtu, v Limoges a v jiných místech. Jel jsem také do Oxfordu, abych tam studoval anglistiku. A tak jsem se tedy dal vtáhnout do světa univerzitní marnivosti, která dokáže nafouknout ego do stratosférických rozměrů.

Návrat domů

Církevní sňatek jsme měli v roce 2002, přestože jsem nevěřil v působení této svátosti... A tady začíná příběh mého opětového obrácení a návratu domů. Bylo to sobotní nebo nedělní odpoledne v dubnu roku 2004. Na programu nebyly žádné zajímavé filmy. Najednou jsme si všimli, že dávají film *Umučení Krista* režiséra Mela Gibsona, jehož film *Statečné srdce* jsem si velmi oblíbil. Rozhodli jsme se na ten film jít, já však bez nějakého nadšení.

Pamatuji si, že sotva film začal, byl jsem fascinován nadpřirozenou temnotou v Olivetské zahradě a prvními slovy v aramejském jazyce. Filmové scény mě zcela uchvátily... Nikdy jindy se mi to nestalo. Vnímám jsem každý detail, výraz, zvuk a světlo. Každý Kristův výraz byl jako střela, která zasáhla mé srdce, tak jako by mluvil přímo ke mně. Pamatuji si, že jsem celý čas od scény umučení do konce filmu prožil v pláči... To nebyl hysterický pláč,

Sýrie sužována hladem

Sýrie se nyní jen zřídka dostane na titulní stránky světových médií, ale nepřestává být sužovanou zemí. A to nejen kvůli více než jedenácti letům války, ale i kvůli tomu, co následovalo. V neposlední řadě je to epidemie cholery, která by se mohla stát endemickou nemocí, pokud nebude řádně řešena. Jako vždy se toto vše děje na úkor nejmenších obyvatel. Zejména na severovýchodě této země se počet dětí trpících podvýživou zvýšil o 150 %.

Podle nejnovější zprávy organizace *Save the Children* za necelý rok vzrostl počet dětí, které trpí hladem, na téměř 16 895, což představuje nárůst o více než 10 000 dětí trpících podvýživou. „Přestože se průměrná mzda na domácnost nezvýšila, ceny potravin vzrostly v letech 2019–2021 o 800 % a v roce 2022 budou dále růst,“ uvádí se v dokumentu této nevládní organizace. Údaje OSN jsou ještě více alarmující: 90 % obyvatel žije v chudobě a více než 9 milionů syrských dětí potřebuje humanitární pomoc. Tedy prakticky všechny.

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs.html>, 11. 11. 2022
(Redakčně upraveno)

ale teplá, nekončící koupel v slzách, které mi nakonec promáčely kapesník, košili, a dokonce okraje kalhot. Byl to nekontrolovatelný pláč lítosti nad mými hříchy a z neohrazené lásky ke Kristu, který to všechno trpěl za mne. Vzpomínám, že moje žena to všechno pozorovala koutkem oka, jako by si myslila: „Co se děje s tím chlapem?“ ... Nemohl jsem se na ni ani podívat, jak jsem se styděl. Později jsem se dozvěděl, že se to nazývá darem slz. Tak moc jsem plakal a byl prosáknutý slzami, že jsem nechtěl vstát z křesla, když film skončil. Abych se uklidnil, zůstali jsme až do konce závěrečných titulků, a tam byla uvedena informace, která mi utkvěla v hlavě: „Na podkladě *Bolestného umučení Pána našeho Ježíše Krista*, autorka Anna Kateřina Emmerichová, a *Mystického Města Božího*, autorka sestra Marie od Ježíše z Agredy.“

Vyšel jsem z kina zcela obrácený v srdci, ale má hlava, natolik intelektuální, musela projít stejnou cestu rozumu k té nekonečné Lásce, kterou jsem zažil. Dalšího dne jsem získal knížku Kateřiny Emmerichové a přečetl ji celou najednou. Koupil jsem také knížku sestry Marie od Ježíše z Agredy, kterou jsem zhltal za několik nocí.

Po mnoha letech jsem šel ke zpovědi. Plakal jsem jako malé dítě, když se mi dostalo Božího odpuštění. Pán Ježíš proměnil můj život.

Od těch dob jsem měl velikou touhu číst o Kristu, poznávat ho, Marii a církev. Můj život se rozdělil na dvě části a je tomu tak i nadále. Ráno a odpoledne se věnuji činnosti na univerzitě, magisterským pracím, výzkumu a bádání atd. Ale těším se na večer – na četbu Bible, encyklik, katechismu, životů svatých... Přitahují mne především dvě témata: marián-

ská zjevení a konec časů, poněvadž když jsem koupil kompletní díla Anny Kateřiny Emmerichové, ukázalo se, že ona hovořila velmi detailně o té době historie, do které vlastně vstupujeme a o níž mi nikdo dřív nic neřikal.

Můj život se změnil o 180 stupňů. Hodně mých přátel se se mnou přestalo setkávat, poněvadž jsem jim říkal o Ježíši. Poznal jsem však nádherné lidi, světské i kněze, se kterými jsem se spřátelil. Přestal jsem sledovat špatné programy a odmítl ateistickou četbu, vzdal jsem se nevhodných kontaktů. Můj otec se natolik znepokojil, když viděl, jak jsem se změnil, že jednoho dne přišel potají k nám, aby si promluvil s mou ženou a dozvěděl se, co se se mnou děje. Zeptal se jí, jestli nejsem „v nějaké sektě“, protože chodím denně na mši, hodně se modlím a pomáhám ve výuce katechismu. Má žena se rozesmála a řekla mu: „Tvůj syn se obrátil.“ V mém obrácení jistě sehrály značnou roli modlitby mé tchyně, ženy hlubokého duchovního života, která se mnoho modlí.

Prošel jsem cestu od podporování potratů po modlitbu před potratovou klinikou působící v našem sousedství (což nadále dělám se skupinou přátel, kterou řídím), k vedení programů v televizi *María Visión* a připojení se k Mariánskému kněžskému hnutí. Adoruji Nejsvětější svátost v kapli ustavičné adorace, kterou P. Justo Lo Feudo otevřel v Seville o několik let dříve. Účastním se také nočních adorací v kapli Panny Marie Pomocnice u salesiánů.

V té době jsem pocítil silnou potřebu modlit se růženec, ačkoliv jsem to nikdy dříve nedělal. Má žena a já jsme se

José Sánchez s rodinou před chrámem Matky Boží v Lurdech

ho začali denně modlit a nadále to činíme, a v poslední době, jak jen je to možné, společně s dětmi.

Přihodila se mi velmi „zajímavá“ věc, vlastně záležitost prozřetelnosti: V roce 2013 jsem byl proděkanem v oboru mezinárodních vztahů na právnické fakultě v Seville a můj děkan mě požádal, abych se spolu s ním v tom roce zúčastnil setkání Evropského sdružení studentů práv. Když jsem se ho zeptal, kde to je, odpověděl mi, že v Münsteru. Oněměl jsem, protože právě v tom místě žila Anna Kateřina Emmerichová, které vděčím za podstatnou část své cesty k obrácení. Samozřejmě jsem jel a jednoho odpoledne jsem se dostal vlakem do Dülmenu, kde je její hrob. Tam jsem se dlouho modlil a děkoval ji za obrovskou milost přímlyvy v záležitosti mého obrácení. Bylo to zpečetění věrohodnosti Božího zásahu do mého života.

Žít plností víry

Pamatuji se, že jsem v průběhu několika měsíců od svého obrácení dopodrobna prostudoval zjevení Matky Boží v období posledních 150 let: v La Salettě, v Paříži (zjevení spojené se Zázračnou medailkou), v Lurdech, ve Fatimě, v Heede, Amsterdamu, Prado Nuevo, Akitě a Garabandalu. Pročetl jsem hodně knížek o Fatimě i o Garabandalu. Můj způsob zkoumání zjevení a pokladu víry je opřený o vědeckou metodologii, používající různé zdroje a čerpající z nich, filmy, internetové stránky, bezprostřední svědectví apod. Poněvadž láska nemění přirozenost, a já jsem i nadále stejným vědcem jako dříve, využívám své inteligence pro poznání Krista a všeho toho, co on nám zjevil. Seznámil jsem se s poselstvími Matky Boží z Fatimy a vypravil jsem se tam na pouť. Čím víc jsem se dozvídal o Garabandalu, tím víc jsem se tam toužil vydat. Dostali jsme se tam s ženou 15. srpna. Když jsem byl na hoře zjevení, poprosil jsem Matku Boží o dva konkrétní a podrobné důkazy, že ona tam je, aby nebylo pochyb, že mne slyšela. A hned, neuvěřitelně a zázračně, Maria splnila moji prosbu. Prosim teď Matku Boží o odpuštění mé troufalosti a nedůvěřivosti; za to, že jsem ji prosil ne o jeden, ale o dva důkazy, že ona se tam skutečně zjevila. Jakou máme skvělou Matku, která nás i v naší nouzi těší!

Křesťané na západě Afriky čelí stále většímu pronásledování

Křesťané v africkém státě Burkina Faso se podle papežské humanitární organizace *Církev v nouzi* stávají stále častěji terčem džihádistů. Jak uvedla v prohlášení ze dne 11. listopadu 2022, terorismus v zemi získává po nedávném státním převratu stále větší váhu. Ještě na konci června předpokládali mezinárodní pozorovatelé, že 40 % Burkiny Faso je v rukou teroristů. „Dnes je to určitě ještě více,“ řekl organizaci P. Alain Tougma, tamní provinciál řádu Bratří misionářů des Campagnes.

Ve dvacetimilionové západoafrické zemi je nyní více než 1,7 milionu vnitřně vysídlených osob, uvedl misionář. Také jeho komunitu před několika měsíci vyhnaly milice z města Pama na jihovýchodě: „Dali nám ultimátum deset dní na opuštění města. A protože se teroristé zaměřují zejména na kněze a řeholní sestry, náš biskup nás požádal, abychom odešli.“

Teroristé vypálili křesťanské budovy i v jiných částech země. „Někdy nejenže vypálí kostel, ale postarají se i o zničení křížů,“ uvedl P. Tougma. To podle něj svědčí o jejich snaze vyhladit křesťanskou víru. Také prý v oblasti Pama nutili křesťanské vesničany, aby navštěvovali mešitu, a prosazovali také islámský styl oblékání. V některých vesnicích jsou sice katolické bohoslužby stále povoleny, ale jsou pod dohledem džihádistů.

Duchovní označil za obzvlášť závažné, že kvůli přetrvávajícímu nebezpečí bylo uzavřeno množství škol. Mnoho polí zůstává neobdělávaných, protože jejich majitelé museli uprchnout nebo byli zabiti. Podle dřívější zprávy z července tohoto roku jsou problémem také chybějící kněží. V diecézi Fada N'gourma na východě nemá až 95 % farností kvůli teroristickým útokům duchovní správu.

Zdroj: <https://zpravy.cirkev.cz> (Redakčně upraveno)

Je těžké dělit se s druhými o svůj zájem o Apokalypsu, konec světa a poslední soud, poněvadž těm záležitostem rozumí jenom nemnoho kněží a světských lidí... spíše je odmítají... Prostudoval jsem církevní Otce a nejdůležitější knihy na toto téma. Bible, Tradice, magisterium Církve a mariánská zjevení se propojily v mé mysli. Budova Církve, kterou jsem dokázal pochopit po tolikeré četbě, eucharistických adoracích, modlitbách a obraně Církve (léta jsem katechetou pro manželské páry a dospělé biřmovance), je nádherná. Má hlava se nakonec prodrala cestou k víře, kterou se mé srdce prodralo už po dvou hodinách sledování filmu *Umučení Krista* Mela Gibsona.

Jednoznačně jsem vyhrál konkurzní zkoušky v Madridu na místo univerzitního profesora a nakonec, v květnu téhož roku, v den sv. Dominika Savia, na místo profesora práva.

Stále jsem na cestě neustálého obrácení se. Snažím se neodmítat milosti, které nezaslouženě dostávám. Vyhýbám se smr-

teľným hříchům, ale hříšníkem jsem jako každý. Mám povědomí, že se už nacházíme v posledních chvílích dějin, a snažím se to s mírností objasňovat druhým.

Děkuji milosrdnému Bohu a Nejsvětější Panně Marii za to, že mi vyšli vstříc toho dne v dubnu roku 2004, protože bez jejich zásahů bych byl beznadějně ztracený. Děkuji za dar návratu živé víry, právě před narozením mé první dcery, abych mohl vychovávat své děti ve víře. Cítím se jako marnotratný syn z evangelia, kterému nemohu naslouchat bez pohnutí. Prosim Ježíše a Nejsvětější Pannu Marii o milost vytrvalosti, plnění jejich vůle, o jejich ochranu veřejnou i soukromou, aby se skrze mne mnozí vrátili k víře a aby se od ní nikdo neodvrátil.

K větší chvále Ježíše, Marie a sv. Josefa.

*Antonio José Sánchez Sáez
(Polský překlad Bartłomiej Grysa)
Z Mijujcie się! 5/2021 přeložila -vv
(Redakčně upraveno)*

Příklad sv. Ignáce z Loyoly

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

myšlenky, které ho nejen utěšovaly, dokud se jimi zabýval, ale i poté, co je opustil, ho zanechávaly spokojeného a plného radosti.“ (*Autobiografie*, č. 8) Zanechaly v něm stopu radosti.

V této zkušenosti si můžeme všimnout zejména dvou aspektů. První je čas: to znamená, že myšlenky na svět jsou zpočátku přitažlivé, ale pak ztratí svůj lesk a zanechají vás prázdné, nespokojené, zanechají vás prázdné. Myšlenky na Boha naopak zpočátku vzbuzují určitý odpor - „Ale tuhle nudnou věc o svatých si přece číst nebudu“ -, ale když je člověk přijme, přinášíjí neznámý pokoj, který trvá dlouho.

Zde je pak druhý aspekt: cílový bod myšlenek. Zpočátku se situace nezdá tak jasná. Dochází k rozvoji rozlišování: například chápeme, co je pro nás dobré, nikoliv abstraktně, obecně, ale v průběhu našeho života. V pravidlech pro rozlišování, která jsou plodem této základní zkušenosti, Ignác stanoví důležitou premisu, která pomáhá pochopit tento proces: „Těm, kdo přecházejí z jednoho smrtelného hříchu do druhého, ďábel běžně navrhuje zdánlivě rozkoše, ujišťuje je, že je všechno v pořádku, nutí je představovat si rozkoše a smyslná potěšení, aby je lépe udržel a přiměl je růst v jejich neřestech a hříších. U těchto lidí používá dobrý duch opačnou metodu, když jejich svědomí podněcuje k lítosti úsudkem rozumu.“ (*Duchovní cvičení*, 314). [Říká třeba:] „Toto přece není dobré.“

Kdo rozlišuje, má za sebou historii, kterou je nezbytné znát, protože rozlišování není nějaká věštba, fatalismus nebo laboratorní záležitost, jako když si losujete ze dvou možností. Velké otázky vystávají, když už máme za sebou určitý úsek životní cesty, a právě k němu se musíme vrátit, abychom pochopili, co hledáme. Když v životě ujdou kousek cesty, zeptám se: „Ale proč jdu tímto směrem, co hledám?“ - a tam se odehrává rozlišování. Ignác, když se ocitl zraněný v otcově domě, vůbec nepřemýšlel o Bohu nebo o tom, jak napravit svůj život, ne. První zkušenost s Bohem získává nasloucháním

vlastnímu srdci, které mu ukazuje zvláštní zvrat: věci, které jsou na první pohled přitažlivé, ho zklamou, a v jiných, méně zářivých, cítí pokoj, který trvá. I my máme tuto zkušenost, mnohokrát si něco začneme myslet a zůstaneme u toho, a pak jsme zklamaní. Když uděláme nějakou dobrou věc, pocítíme něco jako štěstí, přijde k vám dobrá myšlenka, něco ja-

ko radost. To je naše vlastní zkušenost. On, Ignác, má první zkušenost s Bohem, naslouchá svému srdci, které mu ukazuje zvláštní obrat. To je to, co se musíme naučit: naslouchat vlastnímu srdci. Abychom věděli, co se děje, jak se rozhodnout, jak posoudit situaci, musíme naslouchat vlastnímu srdci. Posloucháme televizi, rádio, mobilní telefon, jsme mistři v poslouchání, ale já se vás ptám: Umíte naslouchat svému srdci? Zastavíte se a řeknete si: „Ale jak je to s mým srdcem? Je spokojené, smutné, hledá něco?“ Pro správná rozhodnutí je třeba naslouchat svému srdci.

Proto Ignác doporučuje číst životy svatých, protože ukazují vypravěčským a srozumitelným způsobem Boží styl v životě lidí, kteří se od nás tolik neliší, protože svatí byli z masa a kostí jako my. Jejich činy k nám promlouvají a pomáhají nám pochopit jejich význam.

V oné slavné epizodě o dvou pocitech, které Ignác měl, když četl rytířské věci a když četl životy svatých, můžeme rozpoznat další důležitý aspekt rozlišování, o němž jsme se zmínili minule. Životní

události jsou zdánlivě nahodilé: všechno jako by vzniklo z drobného nedopatření - nebyly tam žádné rytířské knihy, jen životy svatých. Je to náhoda, která však představuje možný bod obratu. Teprve po nějaké době si to Ignác uvědomí a v tu chvíli mu věnuje plnou pozornost. Dobře poslouchajte: Bůh působí skrze neplánované události, které se dějí náhodou. Náhodou se mi stalo tohle, náhodou jsem potkal tohoto člověka, náhodou jsem viděl tento film; nebylo to naplánované, ale Bůh působí skrze neplánované události, a také v neštěstích: „Měl jsem jít na procházku, ale mám problém s nohou, nemůžu...“ Neúspěch: Co vám říká Bůh? Co vám tím život říká? Viděli jsme to také v úryvku z Matoušova evangelia: muž orající pole náhodou narazí na zakopaný poklad. Zcela nečekaná situace. Důležité však je, že to uzná za nečekanou událost svého života a rozhodne se podle toho: prodá všechno a koupí to pole (srov. Mt 13,44). Dám vám jednu radu: dejte si pozor na nečekané. Když se říká: „Ale tohle jsem nečekal,“ mluví k vám život, mluví k vám Pán, nebo k vám mluví ďábel? Někdo ano. Ale je tu jedna věc, kterou je třeba rozlišit, a to, jak reagují na neočekávané věci. Ale doma jsem byl takový klidný, a „prásk“, přijde tchyně - a jak reagujete na tchyni? Je to láska, nebo je to něco jiného? A rozlišujete. Pracoval jsem v kanceláři a přišel za mnou kolega, že potřebuje peníze, a jak jsi reagoval? Dívejte se, co se děje, když zažíváme věci, které nečekáme, a tam se učíme poznávat své srdce, jak se pohybuje.

Rozlišování je pomoc při rozpoznávání znamení, kterými se Pán dává poznat v nečekaných, dokonce i nepříjemných situacích, jako bylo Ignácovo zranění nohy. Z nich může vzejít setkání, které navždy změní život, jako tomu bylo v případě Ignáce. Může se objevit něco, co vás na cestě zlepší, nebo zhorší, nevím, ale buďte pozorní. Nejkrásnějším vodítkem je nečekané: „Jak se mám tvářit v tvář této události zachovat?“ Kéž nám Pán pomůže slyšet naše srdce a poznat, kdy je to On, kdo jedná, a kdy to není On a je to něco jiného.

Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Pondělí 28. 11. 2022

6:05 Cesta k andělům: Marek Jícha – kameraman
7:00 V pohorách po horách: Raxalpe – Rakousko
7:10 Pákistán – Neodvracejte oči **7:40** Mariánské korunovace v dějinách **8:05** Buon giorno s Františkem
9:05 Harfa Noemova: Ondřej Havelka a jeho Melody Makers **9:25** Outdoor Films s Barborou a Pavlem Stachurovými: Čína, země obdivuhodná a plná kontrastů
10:55 Obnova objektu Libušín po požáru **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **12:35** Jak potkávat svět: S Michaelou Fukačovou **14:15** Na pořadu rodina (7. díl): Samota jako příležitost **15:15** Setkání: Miluše Horská **15:30** Noční univerzita: Pavel Raus – Život mimo internet **16:25** V souvislostech **16:45** Robert Křesfan a Druhá tráva na Mohelnickém dostavníku 2015 (2. díl) **17:25** Divadélko Bubáček (8. díl): Psi princezna **17:45** Sedmihlásky (88. díl): Loutna česká – Předmluva **18:00** Mše svatá u příležitosti svátku sv. Barbory, patronky hasičů: kostel sv. Mikuláše, Praha-Malá Strana [L] **19:35** V pohorách po horách: Vír – Via ferrata (Drahanská vrchovina) **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** K jádru věci [L] **21:35** Vezmi a čti: Listopad 2022 [P] **21:55** Tiché hrozby – Bouřlivé počasí [P] **22:25** Kulatý stůl: Červená středa, pronásledování pro víru **23:50** Cvrlikání (29. díl): Žalozpěv **0:50** Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašy **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 29. 11. 2022

6:05 Hrdinové víry (1. díl): P. Ignác Stuchlý **7:10** Chodské slavnosti 2020: Domažlice a Klenčí pod Čerchovem
8:40 V pohorách po horách: Velký kotel – Jeseníky
9:05 Dokořán: S Miroslavem Karasem **9:50** Groteský Laurela a Hardyho: Svatba, jak má být **10:10** V souvislostech **10:30** Pákistán – Gawah **11:05** Noční univerzita: Co je vlastně čas? **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Na úsvitu společných dějin **12:35** Kaplani naděje: Sr. Anna Vendula Malichová **12:50** Příběhy psané životem: Rozvody **13:40** V pohorách po horách: Sokolie **14:00** Za obzorem: výročí – Alžbětky [P] **14:35** Vietnam **14:50** Mezi pražci (110. díl): Listopad 2022 **15:35** Noční univerzita: Petr Hušíř – Počítám s Tebou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 29. 11. 2022 [P] **16:25** Má vlast (1. díl): Karlštejn **17:00** Requiem za Karla IV.: Karlštejn, kostel Nanebevzetí Panny Marie [L] **18:35** Sedmihlásky (88. díl): Loutna česká – Předmluva **18:40** Divadélko Bubáček (9. díl): O princezně Johance **18:55** Bratr oheň: Kláštní volba **19:25** Magazin Mary's Meals **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Znovu v Nazaretu: Archeologie a tradice Ježíšova města **21:20** Za obzorem: výročí: Alžbětky **21:50** Na startu [P] **22:15** Collegium 1704 a Collegium Vocale 1704: Svatováclavský hudební festival 2016 **23:35** Terra Santa News: 23. 11. 2022 **0:00** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a manželé Kalčíkové **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 30. 11. 2022

6:05 Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **7:10** Setkání: Šimon Heller – kostel sv. Jakuba staršího v Jílovicích
7:20 Outdoor Films: Extrémní dálková běžkyně Adéla Voráčková **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Zpravodajské Noeviny: 29. 11. 2022 **10:25** Noční univerzita: Pavel Raus – Život mimo internet **11:15** V pohorách po horách: Magurka – Spišská Magura **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Radek Baborák & Orquestrina na Crossroads 2021 **14:00** V po-

TELEVIZE

DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRÁZENA

horách po horách: Harrachovy kameny **14:10** Na pořadu rodina (9. díl): Cesta ke zralosti **15:15** ARTBITR – Kulturní magazin: Speciál ze Svaté Země – Augusta Victoria **15:25** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Nový Zéland **15:35** Zpravodajské Noeviny: 29. 11. 2022 **16:00** K jádru věci **17:00** Zatoulané pohádky: Chodské slavnosti 2016 **18:05** Sedmihlásky (88. díl): Loutna česká – Předmluva **18:10** Divadélko Bubáček (10. díl): O nezodpovědném černokněžníkovi **18:25** Strýček Emu: Dopis Ježíškovi **18:35** Groteský Bustersa Keatona: Frigo a strážníci **18:55** Tiché hrozby – Bouřlivé počasí **19:25** Terra Santa News: 30. 11. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Noční univerzita: Bůh a čas [P] **23:10** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **23:40** Generální audience papeže Františka **0:00** Výpravy do divočiny: K pramenům Amazonky **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 1. 12. 2022

6:05 Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **7:05** Vezmi a čti: Listopad 2022 **7:20** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **7:50** Na startu **8:10** Terra Santa News: 30. 11. 2022 **8:30** Magazin Mary's Meals **9:05** Hledání skrytých svatých míst: Meteora **9:50** Skleněná múza **10:00** Kulatý stůl: Červená středa, pronásledování pro víru **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dokořán: S Miroslavem Karasem **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Na pořadu rodina (10. díl): Prožívání církevního roku **15:10** Můj chrám: Nad'a Urbánková, Želivský klášter **15:30** Mladí salesiánští misionáři – Argentina – Mapučové **15:50** V pohorách po horách: Raxalpe – Rakousko **16:05** Zpravodajské Noeviny: 29. 11. 2022 **16:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Taneční inspirace **18:05** Sedmihlásky (88. díl): Loutna česká – Předmluva **18:10** Ovečky: 2. neděle adventní **18:35** Divadélko Bubáček (11. díl): Mechové jezírko **18:50** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **19:20** Groteský Bustersa Keatona: Frigo staví dům **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:20** Jak potkávat svět: S pěveckým sborem Permoník [P] **21:55** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Jan Ruml [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů

Pátek 2. 12. 2022

6:05 Dobrá firma **6:30** Rorátní mše svatá z kostela Nanebevzetí Panny Marie: Valašské Meziříčí [L] **7:15** Můj chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka **7:35** Skleněná múza **7:50** Klapka: S Bohumírem Novákem **9:10** O zaniklé Karvině **9:55** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) II. **10:20** K jádru věci **11:20** V pohorách po horách: Zlatý chlum – Zlatohorská vrchovina **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Rorátní mše svatá z kostela Nanebevzetí Panny Marie: Valašské Meziříčí **12:55** Robert Křesfan a Druhá tráva na Mohelnickém dostavníku 2015 (2. díl)

13:35 Peru – Osm sester **14:15** Na pomezí ticha a tmy **15:00** Nebojte se... **16:05** Outdoor Films: Extrémní dálková běžkyně Adéla Voráčková **17:35** Vezmi a čti: Listopad 2022 **18:05** Sedmihlásky (88. díl): Loutna česká – Předmluva **18:10** Divadélko Bubáček (12. díl): Panenka a ztracené zrcátko **18:25** Znovu v Nazaretu: Archeologie a tradice Ježíšova města **19:20** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Pálava – Pavlovské vrchy **19:31** Groteský Laurela a Hardyho: On na Divokém západě [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Noemova pošta: Prosinec 2022 [L] **21:55** Poletuchy: Na skok do Hradce **22:40** Cvrlikání (79. díl): Pranic **23:45** V pohorách po horách: Raxalpe – Rakousko **0:00** Biblická studna: S Davidem Novákem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 3. 12. 2022

6:05 Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **7:05** Zatoulané pohádky: Chodské slavnosti 2016 **7:55** Sedmihlásky (88. díl): Loutna česká – Předmluva **8:00** Ovečky: 2. neděle adventní **8:25** Animované biblické příběhy: Mojžiš **8:50** Strýček Emu: Dopis Ježíškovi **9:00** Bratr oheň: Kláštní volba **9:40** Noční univerzita: David Novák – Trestá Bůh? **10:05** Viac ako pieseň (4. díl): Jana Zubajová a pieseň Verny Boh **10:15** Na hlbinu (2. díl): Série vyučování na podnetné témy **10:40** Božia zóna (3. díl): Martindom Worship **11:15** ARTBITR – Kulturní magazin: Speciál ze Svaté Země – Augusta Victoria **11:25** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Jan Ruml **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z Celostátního setkání mládeže 2022 v Hradci Králové **13:05** Bělorusko: Semínka víry [P] **13:35** Kaplani naděje: Dagmar Sližová **14:00** Pod lampou **16:05** Orkestra šw. Mikołaja na Crossroads 2021 [P] **16:40** Dokořán: S Miroslavem Karasem **17:30** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **18:00** Slovo na neděli: 2. neděle adventní [P] **18:25** Setkání: Petr Fiala **18:35** V pohorách po horách: Soutěska Raggaschlucht – Vysoké Tury **18:40** Hledání skrytých svatých míst: Olymp **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:30** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem: Novinky z astronomie, 2. díl [P] **21:10** Mezi pražci (111. díl): Prosinec 2022 [P] **22:00** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **0:30** Příběhy psané životem: Bohem nezapomenuté děti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 4. 12. 2022

6:05 Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík **7:10** Libérie – Rýmy a rytmy Libérie **7:40** V pohorách po horách: Broumovské stěny **7:50** Slovo na neděli: 2. neděle adventní **8:15** Vezmi a čti: Listopad 2022 **8:40** Jak potkávat svět: S pěveckým sborem Permoník **10:10** Poutníci času: S Vlastou Urbanovou [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte **14:00** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem: Novinky z astronomie, 2. díl **14:40** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **17:05** Hledání skrytých svatých míst: Olymp **18:00** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:05** Ovečky: 2. neděle adventní **18:30** Bratr oheň: Bohatý a chudý [P] **19:00** Strýček Emu: Úklid v duši [P] **19:10** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (3. díl): Připravte cestu Páně (Lk 3,1-6) **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:20** Labyrint světa: Na motivy Jana Ámose Komenského **21:35** Adventus Domini **22:35** K jádru věci **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:40** Mezi pražci (111. díl): Prosinec 2022 **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Pondelok 28. 11. o 16:05 hod.: Pod javiskom (Divadelná pestrosť)

Čo je to poetika? Martin a Mária sa v ďalšej časti relácie Pod javiskom budú venovať problematike divadelnej pestrosti. V štúdiu privítajú režiséra Petra Weincillera.

Utorok 29. 11. o 20:20 hod.: Desať Božích

Ľudská práca má pôvod v osobách stvorených na Boží obraz a povolaných na to, aby jedny s druhými a pre druhých pokračovali v diele stvorenia tým, že ovládnu zem. Práca je teda povinnosťou: „Kto nechce pracovať, nech ani nejde.“ (2 Sol 3, 10) Práca oslavuje Stvoriteľove dary a schopnosti, ktoré človek dostal.

Streda 30. 11. o 16:15 hod.: Peter medzi nami (Generálna audiencia: Požehnanie)

Vo svojom cykle katechéz o modlitbe inšpirovanej Svätým písmom Svätý otec otvoril kapitolu o modlitbe podľa Žalmov.

Štvrtok 1. 12. o 13:35 hod.: Rozvojová spolupráca v Keni

Krátky dokument o projektoch eRka. Keňa je pre Slovensko jednou z prioritných krajín rozvojovej spolupráce v Afrike.

Piatok 2. 12. o 20:40 hod.: Dôkaz viery: Svätý Anton Paduánsky

Po leteckej nehode vyhlásia za nezvestnú mladú ženu. Všetci ju pokladajú za mŕtvu, ale keď sa dozvedia o záhadnej žene so stratou pamäte, ktorú vytiahli z mora, nádej na zázračné objavenie im pomôže znova dôverovať. . .

Sobota 3. 12. o 20:30 hod.: Kauza Kristus (film)

Natočené podľa oceneného rovnomenného bestselleru Lee-ho Strobela.

Nedeľa 4. 12. o 20:35 hod.: Adventné večery: 2. časť – Najkrajší dar

Ako sa nestratiť v rýchlych predvianočnom tempe a hluku? Ako nezabudnúť na pravé svetlo v tieni upratovania a zháňania darčekov? Ako prežiť advent v radošti a naplno? Prijmite naše pozvanie na nedeľné adventné večery.

PUZZLE BETLÉMA, 20 – 2028 dielkú. Cena 180 – 500 Kč.
Objednávky: Rímskokatolícka farnosť Třebíč-město, Martinské nám. 20,
 674 01 Třebíč • tel. 728 133 220 • trebicmartin@volny.cz.
 Více na www.trebicmartin.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

26. LISTOPADU – 3. PROSINCE 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 27. 11.		PO 28. 11.		ÚT 29. 11.		ST 30. 11.		ČT 1. 12.		PÁ 2. 12.		SO 3. 12.	
Antifona	42	40	42	40	42	40	1673	1892	42	40	42	40	1722	1941
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	42	40	1598	1811	42	40	42	40	1723	1941
Antifony	46	44	828	929	843	946	1599	1811	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	813	914	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	46	45	50	49	54	52	1599	1812	60	59	63	63	1724	1942
Antifona k Zach. kantiku	47	45	51	49	54	53	1600	1812	1601	1814	64	63	1724	1943
Prosby	47	45	51	49	54	53	1675	1894	60	60	64	63	1724	1943
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	55	53	1600	1812	1601	1814	64	64	1602	1815
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	48	46	52	50	55	54	1676	1895	61	60	64	64	67	68
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	55	53	1600	1812	61	60	64	64	67	68
Nešpory:														
SO 26. 11.														
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	1598	1811	41	39	41	39
Antifony	45	43	49	47	838	940	853	957	1600	1813	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	1678	1897	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	45	43	49	47	53	51	56	55	1600	1813	62	62	65	65
Ant. ke kant. P. M.	45(A)	43(A)	49	48	53	51	56	55	1601	1813	1601	1815	65	66
Prosby	46	44	50	48	53	52	56	55	1681	1900	63	62	66	66
Záv. modlitba	48	46	48	46	51	50	55	53	1600	1812	1601	1814	64	64
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Nedeľa 27. 11. – 1. nedeľa adventní

1. čt.: Iz 2,1-5
 Ž 122(121),1-2.(4-5.6-7) 8-9
 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
 2. čt.: Řím 13,11-14
 Ev.: Mt 24,37-44

Pondělí 28. 11. – ferie

1. čt.: Iz 4,2-6
 Ž 122(121),1-2.3-4a.
 (4b-5.6-7)8-9
 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)
 Ev.: Mt 8,5-11

Úterý 29. 11. – ferie

1. čt.: Iz 11,1-10
 Ž 72(71),1-2.7-8.12-13.17
 Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
 Ev.: Lk 10,21-24

Streda 30. 11. – svátek sv. Ondřeje

1. čt.: Řím 10,9-18
 Ž 19(18),2-3.4-5
 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
 Ev.: Mt 4,18-22

Čtvrtek 1. 12. – nezávazná památka sv. Edmunda Kampiána

1. čt.: Iz 26,1-6
 Ž 118(117),1+8-9.19-21.25-27a
 Odp.: 26a (*Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Mt 7,21.24-27

Pátek 2. 12. – ferie

1. čt.: Iz 29,17-24
 Ž 27(26),1.4.13-14
 Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)
 Ev.: Mt 9,27-31

Sobota 3. 12. – památka sv. Františka Xaverského

1. čt.: Iz 30,19-21.23-26
 Ž 147(146),1-2.3-4.5-6
 Odp.: Iz 30,18 (*Šťastní jsou všichni, kdo doufají v Hospodina.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Mt 9,35-10,1.5-8

